

Erfering, saa at ikke Enhver kan bruges dertil.

Naar den ærede Taler har spurgt, om Loven om Søndskrivning kan ventes forelagt, da beklager jeg, at denne Lov endnu ikke er moden til at forelægges det høitærede Thing; den beroer nemlig under Correspondance med Marineministeren, ligesom det ogsaa vil være fornødent, for at der kan opnaaes Censartethed i denne Henseende over hele Monarchiet, at correspondere med Ministrene for Hertugdømmerne.

Tsicherung: Imod den sidste Bemærkning af Ministeren maa jeg nedlægge en alvorlig Protest. Der behøves aldeles ikke Censartethed i at skaffe Mandstabet tilveie; naar det Mandstabs, der staffles tilveie, er saa eensartet, som det behøves, saa maa det være forbeholdt enhver Landsdeel at sørge for Midlerne, hvorved det staffles tilveie, og dersom vi skulde slæbe os igjennem vor hele Lovgivning paa en saadan Maade, at der om enhver Ting, vi have Lyft til at gjøre, skal responderes med en mellemliggende Instants, for at prøve paa at faae de andre Landsdele til at gjøre det samme, saa maa enten vi komme til at lide for de andre Landsdele, eller de for os. Fællesministeren har kun at bestemme, hvorledes det Mandstabs skal være, som han skal have, og hvor det skal møde, men hvorledes vi skulle skaffe det tilveie, er et særligt Anliggende, hvorom vi ikke behøve at spørge ham. Alts, hvad vi behøve at enes med ham om, det er: hvorledes Revisionen skal finde Sted, saaledes at han ikke kan optræde altsfor eensidig i sin Dom over Mandstabet; men Andet har Soministeren ikke med den Sag at bestille, og det er meget uheldigt, at en saa vigtig Sag skal forstufes, for at tilveiebringe en Censartethed, som maaffee er til Skade; thi dersom der er forskjellige Omstændigheder tilstede paa de forskjellige Steder, maa der ogsaa anvendes forskellige Midler.

Den ærede Minister har reclamationeret for sig Fortjenesten af at have arbejdet, saavel for Ordningen af Befordringsvæsenet, som paa at indskrænke de Tilfælde, hvori Sygepleie skal gives ifølge Sessjonens Kendelse, eller i Hen-

hold til Udskrivningen. Dette skal jeg Altsammen meget gjerne erkende, og jeg har heller ikke sagt et eneste Ord, hvormed jeg har bebrejdet Ministeren nogen Forsømmelse i saa Henseende; men jeg har blot henstillet til den ærede Minister, om ikke ogsaa de Bestemmelser, som ere tagne af Postvæsenet med Hensyn til Anvendelse af Genspændervogne, kunde overføres paa Befordringsvæsenet i Almindelighed, og naar Ministeren klager over, at man derved kommer mindre hurtig afsted, saa har jeg netop sagt, at Anvendelse af saadanne Kjøretøier kun skulde indrømmes under den bestemte Forudsætning, at den vedkommende Person befandt sig paa en ligesaa god Vogn og kjørte ligesaa hurtigt, som paa dem, der nu bruges. Spørgsmaalet er aldeles ikke, om saadanne Vogne bruges paa de fleste Steder, men Spørgsmaalet er kun, om de ere legaliter tilstede; naar de blot anvendes paa nogle Steder og ere lovligen tilstede, saa er derved erkjendt, at de Rejsende kunne paa en tilstrækkelig god Maade og med behørig Hurtighed befordres med Kjøretøier af den Art, Noget, der ogsaa er ganske naturligt, fordi Hestetrafikken er udviklet i en saa særdeles betydelig Grad.

Idet den ærede Minister reclamerede for sig Fortjenesten af at have indskrænket de Tilfælde, hvori der paa Grund af Udskrivningen skal ydes Guur og Pleie for offentlig Regning, har han derved tillige anerkjendt, at dette beroer paa en administrativ Bestemmelse, hvilket jo ikke forandres derved, at vi antage denne Lov. Ligesaa godt som den ærede Minister har indskrænket disse Tilfælde, kan der komme en anden Minister, som udvider dem; men netop derfor troer jeg, at vi ikke kunne lade Loven affatte saaledes, som den er os forelagt, men vi maae have en udtrykkelig Lovbestemmelse, saaledes at ikke det Mindste kan beroe paa administrative Bestemmelser, hvilket ellers vilde blive Tilfældet med en stor Mængde Sager, Udskrivningsvæsenet vedkommende. Udskrivningsvæsenet bliver bestandig reglementeret paa den besynderligste Maade, uden at vi egentlig vide, om ikke Lovene forandres, og det er min Dvertydning, at det, som burde være Lov, ved mange Leiligheder bliver forandret. Vi savne